

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget).

Redegørelse af 28/10 98 om det nordiske samarbejde.

(Redegørelse nr. R 5).

Ministeren for Nordisk Samarbejde (Marianne Jelved):

I 1997/98 konsolideredes det nordiske samarbejde i en ny tid. En tid, hvor Finland og Sverige gik ind i sit tredje år som medlemmer af EU og hvor den europæiske integration yderligere udvikledes gennem EU's beslutning om udvidelsen og om et tættere samarbejde på områder, der i særlig grad er af interesse for de nordiske lande.

Også det nordiske samarbejde blev styrket. For første gang i det nordiske samarbejdes historie deltog f.eks. forsvarsministrene i Nordisk Råds session i Helsingfors i november. Under svensk formandskab er arbejdet med reformprocessen fortsat, bl.a. ved gennemførelsen af omstruktureringen i Ministerrådssekretariatet, hvorved sekretariatet rustes til at bistå de nordiske regeringer bedst muligt. Udenfor Ministerrådets regi har det svenske formandskab taget initiativ til at styrke det udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde gennem etablering af en ny nordisk kontaktgruppe bestående af de nordiske udenrigsministeriers direktører.

I det forløbne år er det strategiprojekt for Ministerrådet, hvortil grunden blev lagt i begyndelsen af 1997, så godt som afsluttet. Det er lykkedes at strømline det ellers uhyre komplekse system af forskellige ministerråd, embedsmandskomiteer, fællesnordiske institutioner, samt arbejds- og projektgrupper, der igennem årene er opstået mere eller mindre ved knopskydning. Systemet førte til en klar ansvars- og kompetencefordeling, samtidig med at samarbejdet hævmedes p.gr.a. manglende fleksibilitet og effektivitet. Mulighederne for at opfange politiske signaler og udarbejde det nødvendige grundlag for politiske beslutninger er hermed styrket. Samtidig er styringsinstrumenterne forbedret, således at man sikrer en målrettet anvendelse af de fælles nordiske budgetmidler og skaber mulighed for passende fleksibilitet i forhold til behovet for ændrede prioriteringer.

Resultatet er, at bl.a. ansvars- og kompetencefordelingen i det nordiske ministerråd er forbedret, sekretariatet har gennemgået en reorganisering, der afspejler søjlestrukturen, og der er desuden fastlagt en ny lønstruktur. Endelig arbejdes der på at styrke kontraktstyringen af de nordiske institutioner.

For så vidt angår indholdet i det nordiske samarbejde vil jeg i det følgende fremhæve de områder, der i særlig grad har præget det nordiske samarbejde i det forløbne år.

Udviklingen af informationsteknologien er en stor udfordring for det fremtidige samarbejde. IT spørgsmål kom ind i samarbejdet som et norsk prioritetsspørgsmål, men der er næppe tvivl om, at en videreudvikling af dette samarbejde kommer til at fortsætte og formentlig intensiveres i den forstand, at informationsteknologi på linie med miljø kommer til at udvikle sig til et tværsektorielt arbejdsområde. I første omgang indenfor kultur, undervisning og forskning.

Arbejdet med IT spørgsmål har bl.a. i det såkaldte Odin-projekt på det smukkeste forenet sig med en anden af de norske prioriteringer, nemlig børn og unge. Odin er et elektronisk netværk, der via Internet og World Wide Web knytter elever og lærere sammen i Norden. Med netværket åbnes nye muligheder for at styrke den kulturelle og sproglige egenart i Norden, og der er eksempler på, at kontakter, der er etableret ad denne vej har ført til udvekslingsrejser mellem skoler i Norden. Odin er blevet en så stor succes, at projektet i dag fremstår som et forbillede for lignende satsninger i Europa.

Det er beklageligt, at det er nødvendigt gang på gang at fremhæve nødvendigheden af at styrke den nordiske sprogforståelse. Det er imidlertid forudsigeligt, at det nordiske samarbejde vil miste en væsentlig del af sit grundlag, hvis vi ikke længere kan kommunikere med hinanden på et nordisk sprog. I den sammenhæng bør Odin projektet overvåges med særlig interesse, idet det tager kampen op, hvor det i særlig grad er nødvendigt: for det første i et medie, der i særlig grad har de unges bevågenhed, og hvor kommunikationen normalt finder sted på ens eget sprog eller på engelsk, og for det andet retter projektet sig mod den målgruppe, som er af afgørende betydning for videreførelsen af det nordiske samarbejde, nemlig børnene og de unge.